

ΠΟΙΚΙΛΑ

Συνεργασίεντα ὑπὸ Λ. Ἡλιάδου.

Περὶ ὠρολογίων. Οἱ Κινέζοι, οἵτινες πρὸ πάντων τῶν ἄλλων ἐνίναιν ἡσχολήσανται περὶ τὰς ἐπιστήμας καὶ διετήρησαν πάσας αὐτῶν τὰς ἀνακαλύψεις, πρῶτοι κατεμέτρησαν τὸν χρόνον. Κατὰ τὰ κινέζικὰ βιβλία 2952 ἐτη πρὸ τῆς κοινῆς χρονολογίας ἥκμασεν ὁ αὐτοκράτωρ Φωχίς ἡσχολησίες περὶ τὴν ἀστρονομίαν καὶ γνωρίσας τὰ οὐράνια σώματα.

Ἐλάλησαν δέ τινες καὶ περὶ παρατηρήσεων ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς σκιᾶς, γενομένων ὑπὸ τοῦ κινέζου Τσέν-Κόγγ γένδεκα αἰῶνας Η. Χ. ἀλλ' οὐδεμίᾳ τοῦ τοιούτου ὑπάρχει ἀπόδειξις. "Αλλως τε τὰ ἐπιχειρήματα τοῦ διασήμου ἀστρονόμου Delambre διαμφισβητοῦσι τὰς εἰς τὴν ἀποτάτην ἐκείνην ἐποχὴν γενομένας παρατηρήσεις. Ἡ ἵδεα τοῦ διαιρεῖν τὴν ἡμέραν εἰς ἴσα μέρη, τοῦ διατίμειν τὰ μέρη ταῦτα καὶ μετρεῖν αὐτὰ πρὸς τὴν φαινομένην πορείαν τοῦ ἡλίου ὑπάρχει ἀναμφιβόλως ἀρχαιοτάτη. Ἡ πρώτη δὲ ἵδεα τοῦ μετρῆσαι τὸν χρόνον βεβαίως ἐπραγματοποιήσῃ διὰ τοῦ ἡλιακοῦ ὠρολογίου. "Εν δόρυ ἐκτείνον τὴν σκιὰν αὐτοῦ ἐπὶ ἐπιφανείας ὑπῆρξεν ἴσως ὁ πρῶτος τύπος τοῦ γνώμονος. Οἱ ἀρχαιολόγοι δὲ μάλιστα φρονοῦσιν ὅτι οἱ ἐν τῇ Ἀνατολῇ ὁβελίσκοι οὐδὲν ἄλλο ἡσαν τῇ πελώρῳ γνώμονες.

Κατὰ τὸν Πλίνιον (Φυσ. Ἰστορ. Βιβλ. λη'. 8) ὁ πρῶτος ἀναστήσας ὄβελίσκους ἐκαλεῖτο Μέστρες ἢ Μίτρες, βασιλεύσας εἰς τὴν πόλιν τοῦ ἥλιου ἢ Παλμύραν (ταῦν Βαλζέν), ἐντία ἐλαττεύετο ὁ Μέχας ἢ Ἡλιος. Διωγένης ὁ Λαέρτιος ἐν τῇ περὶ φιλοσόφων βιβλῷ ἀποδίδει τὴν εὔρεσιν τοῦ ἥλιακοῦ ὥρολογίου εἰς τὸν φιλόσοφον Ἀναξίμανδρον, γεννηθέντα ἐν Μιλήτῳ ἐν ἔτει 610 Π. Χ. μανῆτὴν δὲ καὶ διάδοχον γενόμενον τοῦ Θαλοῦ καὶ ἰδρύσαντα τὴν Ἰωνικὴν σχολήν. Πλεῖσται δοιαὶ ἀνακαλύψεις γεωγραφικαί τε καὶ ἀστρονομικαὶ ὄφελονται τῷ Ἀναξίμανδρῳ, ἀλλὰ δυνάμεναι νὰ ἀμφιβάλλωμεν περὶ τῶν ὑπὸ τοῦ Διογένους λεγομένων, κανότι γνωστὸν ὑπάρχει ὅτι ὁ γνώμων ἐγνωρίζετο πρὸ τῆς ἐποχῆς ταύτης καὶ ἵσως ὅρθιότερον εἶνε γὰρ εἴπωμεν ὅτι πρῶτος ὁ Ἀναξίμανδρος εἰσήγαγεν ἐν Ἑλλάδι τὴν τοῦ γνώμονος χρῆσιν. Τὸ ἐν Λακεδαιμονίοις ὑπάρχον τότε ἥλιακὸν ὥρολόγιον συνίστατο ἐκ λόγχης κανέτου, ἣτις διὰ τοῦ ἄκρου τῆς αὐτῆς σκιᾶς ἐδείκνυεν ἐπὶ ὅριζοντείου ἐπιφανείας τὰς ὥρας τῆς ἡμέρας. Τὸ κινητόν τὴν ἐκπληγὴν τῶν Λακεδαιμονίων ὅργανον τοῦτο ἔχρησίμευσεν εἰς τὸν βηθέντα φιλόσοφον πρὸς παρατήρησιν τῶν ἥλιοστασίων. Ὁ Πλίνιος ἡπατῆνη βεβαίως ἐκ τῆς ὁμοιότητος τῶν ὄντων εἰπὼν ὅτι ὁ Ἀναξίμενης (βιβλ. Β' 67) διάδοχος τοῦ Ἀναξίμανδρου ἐφεῦρε τὸ ἥλιακὸν ὥρολόγιον. Ὅπως δὴ ποτε ὅμως ἡ δόξα τῆς ἐφευρέσεως ἢ κάλλιον εἰπεῖν τῆς διαδόσεως, τοῦ ἐργαλείου τούτου ἀνήκει εἰς τοὺς φιλοσόφους τῆς Ἰωνικῆς σχολῆς.

* Αφοῦ ἄπαξ ἀνεγνωρίσων τὸ χρήσιμον τοῦ ἥλιακοῦ ὥρολογίου (καίτοι δὲ ἐπικουρικὸς Διογένης δι' οὐδέντος ἄλλο ἐκρινεῖ αὐτὸν χρήσιμον ἢ διότι ἀνεμίμησκε τὴν ὥραν τοῦ γεύματος), τὸ γνωμονικὴν ἐπιστήμην ἐτελειοποιεῖτο ὅσημέραι. Ὁ χαλδαῖος

ἀστρονόμος Βῆρωσος ἢ μᾶλλον Βερχούσσας, σύγχρονος σχεδὸν τοῦ Ἡροδότου, κατεσκεύασεν ὥρολόγιον ὅπερ ἐκάλεσεν ἡμικύκλιον.

201 ἔτη Π. Χ. ὁ Σάμιος ἀστρολόγος Ἀρίσταρχος ἐφεῦρεν ὥρολόγιον ἡμισφαιρικὸν φέρον δίσκον. "Επειτα δὲ τὸ ὥρολόγιον τοῦτο τροποποιηθεῖση ὄνομάσθη σκάπη. Τὸ ὄχρον τοῦ γνώμονος ἐτίθετο ἐπὶ τοῦ κέντρου σφαιρικοῦ τμήματος· ἵν τόξον δὲ κύκλου, διερχόμενον ὑπὸ τὸν γνώμονα, διγρεῖτο εἰς μέρη, ὅστε τὸ ἐργαλεῖον ἐδείκνυεν οὕτω τὴν γωνίαν τῆς ἡλιακῆς ἀκτῖνος μετὰ τῆς κανέτου. 212 ἔτη Π. Χ. ὁ Ἐρατοσθένης ὁ πρῶτος πολογίσας την διάμετρον τῆς γῆς διὰ τῆς μετρήσεως μιᾶς μοίρας τοῦ μεσημβρινοῦ, μετεχερίσθη τὸ αὐτὸν ἐργαλεῖον.

"Ἐν τῇ Ἀντιοχίᾳ σώζεται ἐπίγραμμα ἡλιακοῦ ὥρολογίου.

"Εἴς ὕραι μόχλοις ἴκανωταται αἱ δὲ μετ' αὐτὰς,

Γράμμασι δεικνύμεναι Ζῆται λέγουσι βροτοῖς.

Κατὰ τὸν πρῶτον λιβυκὸν πόλεμον ὁ Μάρκος Οὐαλέριος Μεσσάλας εὗρὼν ἐν Κατάνῃ γνώμονα μετήνεγκεν αὐτὸν εἰς Ἀράμην, ἐνθα ἐτοποθετήθη πρὸ τοῦ ἐν Φόρῳ βήματος. Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν ἦτο κατεσκευασμένος κατὰ τὸν μεσημβρινὸν τῆς Ἀράμης ἐσημείωνεν ἐσφαλμένως τὰς ὥρας, διὸ ἀντ' αὐτοῦ κατεσκευάσθη ἄλλος τελειότερος ἐπὶ τοῦ τιμητοῦ Κ. Μ. Φιλίππου.

"Ετεροι συγγραφεῖς βεβαιοῦσιν, ὅτι τὸ πρῶτον ἐν Ἀράμῃ ἡλιακὸν ὥρολόγιον κατεσκευάσθη 370 ἔτη Π. Χ. κατ' ἐντολὴν τοῦ Λουκίου Παπιρίου Κούρσωρος στήσαντος αὐτὸν ὅπισθεν τοῦ ναοῦ τοῦ Κιρίνου.

Δώδεκα ἔτη πρὸ τῆς Χριστοῦ γεννήσεως Μάρκος Μανῆλιος ὁ Ἀντιοχεὺς ἀσχοληθεὶς περὶ τὴν γνωμονικὴν ἐν Ἀράμῃ ἔστη-

σεν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ "Αρεως ὄβελίσκου μεγάλην χρυσῆν σφαιραν διὰ τῆς οὐιᾶς αὐτῆς δεικνύουσαν τὴν ὕψον τοῖς Ῥωμαίοις.

"Ἐκτὸς δὲ τῶν ἡλιακῶν ὥρολογίων καὶ τῶν δι' ἀμμου ὁ ἀρχαῖοι ἐποιοῦντο χρῆσιν τῆς Κλεψύδρας. Ἡ ἀπλῆ κλεψύδρα συνέκειτο ἐξ ἑνὸς ἀγγείου διαφανοῦς ἔχοντος κάτωνεν ὅπην καὶ πλήρους ὕδατος. Τὸν ὑγρὸν δὲ ἐκρέον ἐδείκνυε τὸν χρόνον ἐπὶ κλίμακος κεχαραγμένης εἰς τὰς πλευρὰς αὐτοῦ. "Υστερὸν ἀντὶ τῆς κλίμακος κατεσκευάσθη ὥρονόμος κυκλοτερῆς· (cadran) τὸ δὲ ὕδωρ καταβαῖνον συμπαρέφερε πλωτῆρα ἅγγελινον περὶ τὸν ἄξονα τῆς βελόνης τοῦ ὥρολογίου.

Εἰς τὰς συνιέτους κλεψύδρας, τὰς μεταγενεστέρας ἐφευρέσεως, τὸ ὕδωρ ἔσταζεν ἀπὸ ὑψηλοτέρου δοχείου ἐπὶ πτερυγωτοῦ τροχοῦ κινοῦντος ὅλους τροχοὺς συγκοινωνοῦντας μετὰ βελονῶν. Αἱ κλεψύδραι λέγονται ἐφευρεσίαι ἐν Αἴγυπτῳ, τῷ 250 Π. Χ. ὁ Κτησίβιος δὲ κατεσκεύασε τὰς διὰ τροχῶν κλεψύδρας. Ἡσαν δ' ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς καναρίνης χρονολογίας διεσπαρμέναι πάνταχοῦ τῆς Εὐρώπης, ὅπου εἰσέδυσεν ὁ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ῥώμης πολιτισμός· ὁ Καῖσαρ εὗρε τοιαύτας παρὰ τοῖς Γαλάταις καὶ ἐν αὐτῇ τῇ Μεγάλῃ Βρετανίᾳ. Πολυτελεστάτην κλεψύδραν ἐδωρήσατο Καρόλω τῷ Μεγάλῳ ὁ καλόφης Ἀριούν-αλ-Πασίτ.

Παρημελήσησαν δὲ καὶ σχεδὸν κατηργήσησαν αἱ Κλεψύδραι καὶ τὰ ἡλιακὰ ὥρολόγια ἀπὸ τῆς ἐφευρέσεως τῶν μηχανικῶν ὥρολογίων, ὃν τὰ πρῶτα φαίνονται κατασκευασθέντα ἐν τῇ Ἀνατολῇ. Ἐν δὲ τῇ Δύσει οἱ Ἰταλοὶ καὶ οἱ Γερμανοὶ πρῶτοι ἐπέδωκαν ἐν τῇ ὥρολογοποιίᾳ. Ἰωάννης ὁ Δόνδης κατεσκεύασε κατὰ τὸν ΙΔ' αἰώνα ἐν διὰ

τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα Πάδουαν. Το πρῶτον ὑπὸ βάρους αινούμενον ὥρολόγιον εἴναι τὸ τοῦ πύργου τοῦ Δικαστηρίου κατασκευασθὲν ὑπὸ τοῦ γερμανοῦ Ἐρρέκου Βίκ, ὃν Κάρολος ὁ Ε' ἐκάλεσεν εἰς τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν. Ήερὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΕ' αἰῶνος ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ὥρολογοποιίας εἰς τοὺς ἀστρονομικοὺς ὑπολογισμοὺς συνέτεινεν εἰς τὴν πρόοδον τῆς τέχνης ταύτης. Ἐν ἔτει 1560 ὁ Τυχο-Βραχῆς εἶχεν ἥδη ὥρολόγια τοσοῦτον δεξιῶς εἰργασμένα, ὅστε ἐδείκνυν τὰ λεπτὰ καὶ τὰ δευτερόλεπτα. Τὸ θαυμαστὸν ὥρολόγιον τοῦ Ἀργεντοράτου (Στρασβούργου) ἐποιήση ἐν ἔτει 1573. Κατὰ τὴν ἐποχὴν δὲ ταύτην ἐφάνησαν τὰ ἐγκόλπια ὥρολόγια, ὡν πολλὰ ὑπῆρχον εἰς τὴν αὐλήν βασιλευόντων τοῦ Θ' Καρόλου καὶ τοῦ Γ' Ἐρρέκου. Ο περιώνυμος Huygens μεγάλως ἀνέπτυξε τὴν ὥρολογοποιίαν ἐφαρμόσας αὐτῇ τὸ ἐκκρεμές, οὗτινος τὰς ἴδιότητας ἀρτίως εἶχεν ἀνακαλύψει ὁ Γαλιλαῖος, καὶ ἐφευρὼν τὸ σπειροειδὲς ἐλατήριον. Τὸ σήμαντρον τῶν ὥρολογίων (répétition) ἐφευρέση περὶ τὰ τέλη τοῦ ΙΕ' αἰῶνος ὑπὸ Ἀγγλου ὥρολογοποιοῦ ἐν Λονδίνῳ.

Τὰ μικρὰ ἡ ἐγκόλπια ὥρολόγια κατεσκευάσθησαν τὸ πρῶτον κατὰ τὸν ΙΕ' αἰῶνα ἐν Νουρεμβέργῃ ὑπὸ τοῦ Πέτρου Χελε, διὸ καὶ ἐκλήθησαν Ὁ ή τῆς Νουρεμβέργης, ἵνεκα τοῦ ὀνειδοῦς αὐτῶν σχήματος· ἐτελειοποιήθησαν δὲ βαθμηδὸν διὰ τῆς ἐφευρέσεως τῆς ἀτράκτου, τῆς χαλυβδίνης ἀλύσεως, τοῦ σπειροειδοῦς ἐλατηρίου κλπ. Ἐπὶ πολὺν χρόνον τὰ ὥρολόγια ταῦτα ἦσαν δύσχρηστα, ἵνεκα τοῦ ὄγκου αὐτῶν· ὅλλ' ὁ ὥρολογοποιὸς Lepine κατώρθωσε νὰ κατασκευάσῃ λεπτὰ ὥρολόγια ἀφαιρέσας μίαν τῶν δύο πλακῶν μεταξὺ τῶν ὅποίων περιείχοντο τὰ τεμάχια τοῦ μηχανισμοῦ, καὶ ἀντικαταστήσας γε φύρας πρὸς ὑποδοχὴν τῶν ἀξόνων. Τὰ χρονόμετρα

δὲ ἡ ναυτικὰ ὠρολόγια κατασκευάζονται σήμερον μετὸ τοσαύτης τελειότητος, ὅστε εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπολογίσωμεν καὶ ἐν δέκατον τοῦ δευτερολέπτου. Ταῦτα εἰς μὲν τὸ πελαγὸς τὰ μάλιστα χρησιμεύουσι πρὸς εὔρεσιν τοῦ γεωγραφικοῦ μῆκους, εἰς δὲ τὰς φυσικὰς ἔρευνας πρὸς ἀκριβῆ ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου. Ἐν Ἀγγλίᾳ μὲν ὁ Χαρισσών, ὁ Κενδάλ καὶ ὁ Γραχάμ, ἐν Γαλλίᾳ δὲ ὁ Βερνίονδ καὶ ὁ Βρεγοοὲ ἐτελειοποίησαν τὰ χρονόμετρα. Οἱ Παρίσιοι, ἡ Γενεύη καὶ τὸ Δουνδίνον εἰσὶ ταῦν αἱ διασημότεραι διὰ τὴν ὠρολογοποιίαν πόλεις. Ἐκ Γαλλίας ἔξαγονται καὶ ἔκαστον ἕτοις 10 ἑκατομμυρίων φράγκων ἀξίας ὠρολόγια. Ἐν τῷ βασιλείῳ τῆς Βυρτεμβέργης καὶ ἐν τῇ Ἐλβετίᾳ κατασκευάζονται τὰ ξύλινα ὠρολόγια Κοῦκοι, Ἐγερτήρια κλπ. — Παρ’ ἡμῖν πολλοὶ ὑπάρχουσι δυστυχῶς λιμοκτονοῦντες ἴατροί καὶ νομικοί, οὐδένα δύμας ἔχομεν ἐπιτήδειον "Ελληνα ὠρολογοποιόν" εὐχῆς ἔργον τίθελεν εἶναι, ἐὰν ἡ Κυβέρνησις ἐστελλεν ὑποτρόφους εἰς Γενεύην καὶ Παρισίους πρὸς ἔκμάνησιν τῆς τέχνης ταύτης, ἐξ ἣς οἱ φιλόποιοι Ἐλβετοὶ πορίζονται τὸν ἑαυτῶν πλοῦτον.

Κατανάλωσις ταμβάκου ἐν Γαλλίᾳ. Ἰδοὺ περίεργος στατιστικὴ τῆς ἐν Γαλλίᾳ χρήσεως τοῦ Ταμβάκου δημοσιευ-
σεῖσα ὑπὸ τοῦ Μηνύτορος. Καὶ ἔκαστον ἕτοις τὸ γαλλικὸν ἐπίνοις διοφεῖ 7,700,000 χιλιόγραμμα(α) ταμβάκου, ἵσοδυνα-
μοῦντα πρὸς μεταστύλιον 30 κιόνων, ἐκάστου ἵσου πρὸς τὴν
ἐν Παρισίοις στήλῃ Vendôme. Καπνίζει 18,441,000 Χιλιό-
γραμμα καπνοῦ, ποσότητα ἱκανὴν ὅστε νὰ κατασκευαστῇ δι’
αὐτῆς ἡ ἐν Παρισίοις Θριαμβευτικὴ Ἀψίς μετὰ τῶν θεμελίων
αὐτῆς. Καπνίζει προσέτι σιγάρα τῶν 20 λεπτῶν ἔχοντα βάρος

(α) Τὸ χιλιόγραμμον ἵσοδυναμεῖ πρὸς 312 δράμμα.

28,000 χιλιογράμμων καὶ μῆκος 638 χιλιομέτρων, ἦτοι ὅση ἀπόστασις ὑπάρχει μεταξὺ Παρισίων καὶ Βαιώνης. "Ετικαπνίζει σιγάρα τῶν 15 λεπτῶν βάρους 63,000 χιλιογράμμων καὶ μήκους 1600 χιλιομέτρων, σχεδὸν ὅση ἀπόστασις ὑπάρχει μεταξὺ Παρισίων καὶ Πετρουπόλεως. Σιγάρα τῶν 10 λεπτῶν, βάρους 178,000 χιλιογράμμων, μήκους 3,770 Χιλιομέτρων, σχεδὸν ὅση ἡ ἀπόστασις ἀπὸ Παρισίων μεχρὶ Τεχεράνης. Τελευταῖον δὲ σιγάρα τῶν 5 λεπτῶν βάρους 2,734,600 γράμμων, καὶ μήκους 68,360, ὥπερ εἶναι σχεδὸν διπλάσιον τοῦ μήκους τῆς περιφερείας τῆς γῆς. — Τὸ μονοπάλιον τοῦ ταμβάκου φέρει εἰς τὴν γαλλικὴν κυβέρνησιν ἐτησίαν πρόσσοδον ὑπερβαίνοντα τὰ 150 ἱκατομμ. φράγκων.

— Ἡλικία τῶν ζώων. Ἡ ἄρκτος σπανίως ζῇ ὑπὲρ τὰ 20 ἔτη· ὁ κύων, ὁ λύκος ἐπίσης 20· ἡ ἀλώπηξ 10 μέχρι 14. Οἱ λέοντες εἶνε μακρόβιοι· εἰς τῶν λεόντων τοῦ ζωολογικοῦ κήπου ἐν Λονδίνῳ ὑπερέβη τὰ 70 ἔτη. Οἱ σκίουροι καὶ οἱ λαγωί ζῶσιν 8 ἔτη, οἱ λαγιδεῖς 7 ἔτη. Εἶναι ἀποδεδειγμένον ὅτι ἐλέφαντες ἔζησαν ὑπὲρ τὰ 400 ἔτη. "Οτε ὁ Ἀλέξανδρος ἐνέκησε τὸν Πόρον κατείρωσεν εἰς τὸν ἥλιον ἐλέφαντα γενναίως πολεμήσαντα ὑπὲρ τοῦ βασιλέως τούτου· ἐκάλεσεν αὐτὸν Αἴαντα καὶ τὸν ἀπέλυσε προσαρτήσας ἐπιγραφὴν εἰς τὸν λαιμὸν αὐτοῦ. Τὸ ζῶον τοῦτο εὑρέθη μετὰ 350 ἔτη.

Οἱ χοῖροι φωλίουσι μέχρι τοῦ 20 ἔτους· ὁ ῥινόκερως ζῇ μόνον 25 ἔτη. Εἰς ἵππος ἔζησεν 62 ἔτη· ὀλλ' ἡ μέση ἡλικία τοῦ ἵππου εἶναι 25—30 ἔτῶν. Οἱ βόες ζῶσιν 25 ἔτη.

"Ο Κουβείρος ὑπονιέτει ὅτι αἱ φάλαιναι ζῶσι 1000 ἔτη. Οἱ δελφῖνες καὶ οἱ διφίαι φωλίουσι μέχρι 30 ἔτων. Εἰς ἀετὸς ἀπενίσσονται ἐν Βιέννη ὑπερεκκατοντούτης. Κύριός τις

κέκτηται τὸν σκελετὸν ἀετοῦ ζήσαντος 307 ἔτη. Οἱ πελεκᾶνες
ζῶσι μέχρις 100 ἔτῶν.

— Νοημοσύνη τῆς γαλῆς. Ἡ Κυρία Λίλλα Πιχάρδ
ἐπέδωκε τῇ ἐν Παρισίοις Ἐταιρείᾳ πρὸς προστασίαν
τῶν ζώων τὴν ἐπομένην σημείωσιν, ἵνα τὸ ἀξιόπιστον διὰ πολ-
λῶν ἐγγράφων ἀπέδειξεν.

Ἡ Κυρία Φρούλιχερ ἐκέκτητο δύο γαλῆς μητέρα καὶ κόρην.
Καίτοι ὅμως αὐξῆσεῖσα καὶ γηράσασα μάλιστα ἡ κόρη
οὐδὲν ἥττου ἐτύγχανε τῶν μητρικῶν φροντίδων καὶ περι-
νάλψεων.

Ἡ νεωτέρα γαλῆ ἔτεκε, καὶ ὡς συνήνως συμβαίνει εἰς τὴν
δυστυχῆ ταύτην φυλήν, κατέστρεψαν πάντα αὐτῆς τὸν γόνον.
Ἄλλα συνεπείᾳ τούτου ὑπέφερε σφοδρὸὺς πόνους προελαύόντας
ἐκ τῆς ἀφίσουσας τοῦ γάλακτός της. Ἡ μήτηρ παρετήρησε
τοῦτο φαίνεται, διότι μετ' ἀλίγον εἶδον αὐτὴν ἀναβαίνουσαν
ἔνα τοῖχον καὶ κρατοῦσαν νεογνὸν γαλιδέα εἰς τὸ στόμα.
Τοῦτον ἔφερεν εἰς τὴν θυγατέρα της, ἵτις ἀμέσως τῷ προσέ-
φερε τοὺς μαστούς· ἀφοῦ δὲ καλῶς ἔχορτάσθη, ἐπανέφερεν
αὐτὸν ὅπερ τὸν ἔλαβε. Τρίς κανοὶ ἐκάστην ἐπανελάμβανε τὸ
μέσον τοῦτο, μέχρις οὗ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς ἐντελῶς ἔνερα-
πεύσθη.

Ἐν τῷ γεγονότι τούτῳ ὑπάρχει οἶκτος, σκέψις, φαντασία,
διαλογισμός, νοημοσύνη, ἐγκαρτέρησις. Τί ἄρα γε πλέον τού-
του τριστελε πράξει το λογικὸν ζῶον ὁ ὄντερωπος;

— Σύγκρισις Λονδίνου καὶ Παρισίων. Ἐπὶ τῆς ἕξ
7 ἑκατομμυρίων γαλλικῶν στρεμμάτων (α) ἐπιφανείας αὐτῶν οἱ
Παρίσιοι περιέχουσι 2 ἑκατομμύρια κατοίκων καὶ 50,000 οἰκιστῶν.

(α) Ἐν γαλλικὸν στρέμμα 1σοδυναμεῖ πρὸς 10 χιλιόδας τετραγωνικὰ
μέτρα.

Τὸ Λονδὲνον, ἔχον ἐπιφάνειαν 31 ἑκατομμυρίων στρεμμάτων, ἀριθμεῖ 3 ἑκατομμύρια κατοίκων καὶ 360,000 οἰκιῶν. Αἱ οἰκίαι κατὰ μέσον ὅρου εἰσὶν ἐν Παρισίοις τετραόροφοι, ἐνῷ αἱ τοῦ Λονδίνου σχεδὸν πᾶσαι εἰσὶ διόροφοι. Ὁ μέσος ὅρος τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κατοίκων κανὸς ἐκάστην οἰκίαν ἐν Παρισίοις εἶνε 40 ἄτομα· ἐνῷ ὁ τοῦ Λονδίνου εἶνε ὀκτὼ μόνον. Ὅτεν ὁ πληθυσμὸς τῶν Παρισίων εἶνε τετράκις πυκνότερος τοῦ ἐν Λονδίνῳ, λαμβανομένων ὅμως ὑπὸ ὅψεων καὶ τῶν μέσων ἐκτάσεων, ἃς ἐκαστος οἶκος κατέχει ἐν Παρισίοις.

Ἐκ τῶν προηγουμένων ἐξάγεται ὅτι ἡ πελώριος ὑπεροχὴ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Λονδίνου ἐπὶ τῆς τῶν Παρισίων, ἐξηγεῖται ἐκ τῆς ἐκτάσεως, ἣν ἐξ ἀνάγκης κατέχουσιν αἱ ἐν Λονδίνῳ οἰκίαι διόροφοι μόνον οὖσαι. Ἐὰν αἱ οἰκίαι αὗται ἦσαν τετραόροφοι, ὅπως αἱ ἐν Παρισίοις, τὸ ἥμισυ μόνον τῆς ἐκτάσεως ἀπῆγετο διὰ τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν τῶν κατοίκων.

Αἱ προσφάτως ἀνοιχθεῖσαι μεγάλαι ἐν Παρισίοις λεωφόροι ἔχουσιν ἐν γένει πλάτος 25 μέτρων, αἱ δὲ οἰκίαι, σχεδὸν πᾶσαι, ἔχουσιν ἀνώτατον ὕψος 20 μέτρων, πέντε ὄροφας καὶ ἑκτον ἀνώτατον δῆμα, ὅπερ τὰ πολλὰ κατοικεῖται.

Ἡ κατὰ θάλασσαν δύναμις τῆς Μεγάλης Βρετανίας. Ἐκτείνεις δημοσιευθεῖσα κατὰ τὸν Ἀπρīλιον τοῦ 1868 ἀγγελεῖ ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης σταθμευόντων πολεμικῶν πλοίων τῆς Ἀγγλίας τὴν 31 Μαρτίου 1868 ἦτο 266 πλοῖα. Τὸ ὅλον δὲ τῶν ἐν αὐτοῖς πληρωμάτων 44,285 ἄνδρες. (Εωνιγὸς κήρυξ.)

Περιοδικὸς τύπος ἐν Γαλλίᾳ. Τὴν 1^η Ιανουαρίου 1868 ὁ ἀριθμὸς τῶν πολιτικῶν ἐφημερίδων ἦτο 336, ὁν 64 ἐκδιδόμεναι ἐν Παρισίοις καὶ 272 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

Τὴν 31 Ὁκτωβρίου 1867 αἱ πολιτικαὶ ἐφημερίδες συνέποσοῦντο εἰς 384 ὥν 74 δημοσιευόμεναι ἐν Παρισίοις καὶ 310 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

Τὴν 1 Ἰανουαρίου 1867 ὁ ἀριθμὸς τῶν μὴ πολιτικῶν ἐφημερίδων ἦτο 1453 ἤτοι 710 ἐν Παρισίοις καὶ 725 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

Τὴν 31 Ὁκτωβρίου 1867 ὁ ἀριθμὸς τῶν αὐτῶν ἐφημερίδων ηὔξηση εἰς 886 ἐν Παρισίοις, καὶ 806 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Κατὰ τὸ 1867 ἡ Κυβέρνησις ἐπέτρεψε τὴν σύστασιν 67 νέων ἐφημερίδων πολιτικῶν· 29 ἐν Παρισίοις καὶ 38 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἀπὸ τῆς 1 Ἰανουαρίου 1867 οὐδεμία ἐπιτίμησις ἐδόθη, οὐδὲν φύλλον διεκόπη ἢ ἐπαύση οὕτε ἐν Παρισίοις οὕτε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις. Ἡ διοίκησις ἐπομένη εἰς τὰς ἀρχὰς τὰς κανιερωνείσας ὑπὸ τῆς αὐτοκρατορικῆς ἐπιστολῆς τῆς 19 Ἰανουαρίου ἐπαύσατο ἐφαρμόζουσα τὰ κανεκτικὰ μέτρα τὸ ὑπὸ τοῦ ψηφίσματος τῆς 17 Φεβρουαρίου 1852 ἐπιτρεπόμενα.

Κατὰ τὸ αὐτὸν χρονικὸν διάστημα αἱ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως δοῦλεῖσαι Κοινοτοικήσεις (communiqués) συμποσοῦνται εἰς 213 ἐν Παρισίοις καὶ 201 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις, ἐν συνόλῳ 427.

Ἀπὸ τῆς 1^η Ἰανουαρίου μέχρι τέλους Ὁκτωβρίου 1867 ἐξεδόθησαν 28 καταδικαστικαὶ ἀποφάσεις κατ' ἐφημερίδων, ὥν 12 ἐν Παρισίοις καὶ 16 ἐν ταῖς ἐπαρχίαις.

Κατὰ τοὺς δέκα πρώτους μῆνας τοῦ 1867 παρουσιάσθησαν εἰς τὴν ἐξέτασιν τῆς ἐξελεγκτικῆς ἐπιτροπῆς 1868 συγγράμματα, διαιρούμενα οὕτω· 1111 συγγράμματα καὶ φυλλάδια διάφορα, 348 ἡμερολόγια, 149 συλλογαὶ ἀσμάτων.

1513 ὄδειαι ἔχορηγήσαν καὶ 95 οὐχί.

Περὶ πέντε. Τὸ ἐπόμενον περὶ πέντε ἄρνεον τρο-

ποποιοῦντες ἐν τισιν ἐρανιζόμενα ἐκ τῆς Συνταγματικῆς.
Τελευτήσαντος τοῦ τῆς Βαυαρίας βασιλέως Δουβόβικου, ἡ
αὐλὴ τοῦ Κεραμεικοῦ πενθηφορεῖ ἐπὶ τρεῖς ἑβδόμαδας.

Τῷ 1868 ἔτει τὸ γαλλικὸν ἔνιος τὸ οὐδόλως οὔτε διὰ
τὰς ἴδιωτικὰς αὐτοῦ ἀνάγκας φιλοτιμούμενον νὰ μάζη
ἀκριβῶς καὶ νὰ τηρῇ ἀπαρεγκλίτως τὰς αὐστηρὰς ἕξεις τῶν
ἔαυτοῦ προγόνων, κατέστη ἔτι μᾶλλον ἀλλότριον πρὸς τὰ ἐν
τοῖς ἀνακτόροις νενομισμένα καὶ οὐδεμίαν πλέον ἔχει ἴδειν
τῶν μοναρχικῶν ἔνθημων. ‘Υποπτεύει λόγου χάριν τί ἐννοοῦσιν
ἢ τί ἐνόουν ἄλλοτε οἱ μεγιστᾶνες διὰ τοῦ μεγάλου πένθους
καὶ τῶν ὑποκοριστικῶν αὐτοῦ. Κλίνω νὰ πιστεύσω τὸ ἐναν-
τίον καὶ ὥφελούμενος τῆς προφάσεως ταύτης ἀναμιμνήσκω
τινὰ ἐνταῦθα περὶ τοῦ προκειμένου.

Καὶ πρῶτον μὲν σημειωτέον, ὅτι ἐὸν ἐν τοῖς κανὸν τῆμας
χρόνοις τὸ πενθηφορεῖν εἶναι φράσις σαφεστάτη, σημαίνουσα
προδήλως ἴδιαιτερον τρόπον τοῦ ἐνδύεσθαι, καὶ χρῶμα, καλῶς
ἄρισμένον καὶ κοινὸν εἰς πόσας τὰς περιστάσεις καὶ εἰς πάντα
τὰ πρόσωπα τὸ μέλαν· δὲν εἶχεν ὅμως, πολλοῦ γε καὶ δεῖ,
πάντοτε καὶ πανταχοῦ τὴν αὐτὴν ἀκριβῆ καὶ σαφῆ ἐννοιαν.

Οἱ Ἰσραηλῖται κατὰ τὸν θάνατον τῶν συγγενῶν καὶ φίλων
διερρήγγυον τὰ ἔαυτῶν ἴματια, ἐπετίσεντο σποδὸν ἐπὶ τὴν κε-
φαλήν, ἐβάδιζον ἀνυπόδητοι καὶ φοροῦντες κιλίκιον, ἐκοι-
μῶντο κατὰ γῆς, ἐτύπτοντο τὸ στῆθος, καὶ ἔτιλλον τὸν πώ-
γωνα καὶ τὴν κόμην· τὸ δὲ πένθος διήρκει ἐπτὰ μέχρι δέκα
ἡμερῶν. Τὰ αὐτὰ δ' ἐπραττον καὶ οἱ Αἰγύπτιοι ξυριζόμενοι
προσέτι καὶ τὰς ὁφρῦς.

— Παρὰ τοῖς “Ελληνοι οἱ μὲν ἀνδρες ἔτρεφον τὰς τρίχας
αἱ δὲ γυναικες ἔκειρον αὐτὰς καὶ ἀπεῖχον τῶν θυσιῶν καὶ
έορτῶν. Διὸ καὶ ὁ Αἰσχύνης πικρῶς κατακρίνει τὸν Δημοσθένη

ὅτι “Πυνθόμενος τὴν Φιλίππου τελευτὴν . . . ἐβδόμην ἡμέραν τῆς Συγατρὸς αὐτῷ τετελευτηκύτας, πρὶν πενθῆσαι καὶ τὰ νομιζόμενα ποιῆσαι, στεφανωσάμενος καὶ λευκὴν ἐσνήτα λαβών, ἐβούντει καὶ παρηγόμει, τὴν μόνην ὁ δεῖλαιος καὶ πρώτην αὐτὸν πατέρα προσειποῦσαν ἀπολέσας.” Ἐφόρουν δέ σε μὲν ἄνδρες φαιδὲ ἐνδύματα, αἱ δὲ γυναῖκες μέλανα. Ἀλλὰ μετὰ τὴν Ῥωμαϊκὴν κατάκτησιν αἱ γυναῖκες ἐλευχεύμόνουν εἰς σημεῖον πένθους.

Ἐν Ῥώμῃ αἱ γυναῖκες ἐπὶ μὲν τῆς δημοκρατίας ἐπενθήφορουν μέλανα, ἐπὶ δὲ τῆς Αὐτοκρατορίας λευκά, πολλαὶ δὲ γυναῖκες κατὰ τὸν Σάνατον τῶν ἑαυτῶν υἱῶν ἐφάνησαν φοροῦσαι ἐσνήτα κυανῆν (*coerulea vestis*).

Οἱ Γαλάται δὲν ἐπενθήφορουν μὲν ἀλλ’ ἐκείροντο πέριξ τὴν κεφαλήν.

Παρὰ τοῖς υἷν Εύρωπαῖκοῖς ἔνιγεσι οὐδὲν ὑπάρχει Σετικὸν περὶ τῶν ἐν χρήσει χρωμάτων πρὸ τοῦ ΙΙ' αἰώνος τὸ μόνον ἐκ τῶν ἀρχαίων συγγραμμάτων ἐξαγόμενον εἶναι ὅτι πρὸ τοῦ μεσαιωνος τὸ μέλανα δὲν ἦτον ἐν χρήσει. Περίεργον χωρίου τῶν ἐπιστολῶν Πέτρου τοῦ Αἰδεσίμου ἵερέως τοῦ Κλουνή τελευτήσαντος ἐν ἔτει 1165 δεικνύει ὅτι παράδοξος ἐπειθεῖτο τότε ἡ παρὰ τοῖς Ἰσπανοῖς ἐξιτοῦ μελανοφορεῖν.

Κατὰ τὸν ΙΔ' αἰώνα βασιλεύοντος Καρόλου τοῦ ΣΤ' οἱ μεγιστᾶνες ἐφόρουν μέλανα· ἀλλὰ μόνοι οἱ μεγιστᾶνες, οἱ δὲ λοιποὶ ἡρακοῦντο φέροντες φαιδὲ· οἱ δὲ βασιλεῖς ἐφερον τὸ ιάνθινον χρῶμα· καὶ τὸ ἐρυθρὸν δὲ ἦτο σύμβολον τῆς Σλάψεως αὐτῶν. Ὁ Δουβοβίκος ΙΑ' λόγου χάριν ἐφόρει ἐρυθρὰ κατὰ τὴν κηδείαν τοῦ ἑαυτοῦ πατρός.

Ἡ λευκὴ στολὴ ἦτον ἡ πένθιμος τῶν βασιλισσῶν, ἐξ οὗ καὶ τὸ λευκαὶ ἄνασσα· Πρῶτον κατὰ τὸν Σάνατον Καρόλου

τοῦ ΙΕ' πρώτου αὐτῆς ἀνδρὸς ἡ Βρεταννὴ "Αννα εἰμελαινοφόρησεν ἀπὸ Αιοβυφῆς μέχρι ποδῶν, καὶ τὸν νεωτερισμὸν τούτου πολλαὶ μετ' αὐτὴν εἴμιμηναν. Ἐλλαδίσκης δὲ τοῦτον ἔτηρεῖτο εἰσέτι, καὶ Ἐλισάβετ ἡ χήρα Καρόλου τοῦ Θ' ἐπεκύρωσεν ὡς αἱ πρὸ αὐτῆς τὴν Αιοβυφῆναν λευκὴ ἄνασσα.

Ἐλλαδίσκης δὲ τοῦτον βασιλέων μόναι εἰλευχειμόνουν ἀποχωροῦσαι ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας εἰς σκοτεινὸν δῶμα μετὰ τὸν Νάνατον τῶν ἑαυτῶν ἀνδρῶν, ἀλλὰ πᾶσαι αἱ Γαλλίδες ἔμειναν ἐπὶ πολὺ πισταὶ εἰς ταύτην τὴν παράδοσιν ἥτις, ἀπολεσθεῖσα ἐπὶ τινα χρόνον, ἐπανελέγουσα βραδύτερον γενικῶς.

Ἡ χήρα διετήρει τότε ἐφ' ὅρους ζωῆς λευκὴν ταινίαν, ἣν τὸ ἄκρον προέβαινε μέχρι μέσου τοῦ μετώπου. Μεταξὺ ὄλλων ἡ ἔξι Αὔστριας "Αννα σύζυγος Λουδοβίκου τοῦ ΙΙ'" παρίσταται εἰς πολλὰς εἰκόνας τοιοῦτον φοροῦσα κεκρύφαλον, ὃν εἰσέτι φοροῦσι αἱ χήραι ἀγγλίδες καὶ ἡ βασιλισσα Βικτωρία πενθοῦσα τὸν πρίγκηπα Ἀλβέρτον. Εἰς τρεῖς διαιρέσεις ὑπάγεται παρὰ τοῖς Εὐρωπαίοις τὸ πένθος. Τὸ μέγα, τὸ μικρόν, καὶ τὸ σύνηθες.

Οἱ ιδιαῖς χαρακτὴρ τοῦ μεγάλου πένθους, ὅπερ ἐφέρετο διὰ μόνον ἐγγυτάτους συγγενεῖς ἀνιόντας, ἢ διὰ συζύγους, ἀδελφὸν ἢ ἀδελφήν, εἶνε ὅτι διαιρούμενον εἰς τρεῖς περιόδους, τὴν τῶν μαλλίνων ἐνδυμάτων, τῶν μεταξιωτῶν, ἢ τοῦ μικροῦ πένθους, ἀπήγτει πρῶτον μὲν ἐνδυμασίαν καὶ στολὴν τῶν ὑπηρετῶν, εἴμπετασμα τῶν δωμάτων καὶ ἐπίπλων, ἀμάξις πάντα μέλανα ἐπὶ ἔξι μῆνας. Τὸ δὲ σύνηθες πένθος καὶ ἔτι μᾶλλον τὸ μικρὸν πένθος συνεχώρει εἰς μὲν τὰς κυρίας γὰ φέρωσι τοὺς ἑαυτῶν ἀδάμαντας εἰς δὲ τοὺς ἄνδρας τὸ ξύφος καὶ τὰς ἀργυρᾶς πόρπας.

Ἐὰν μὴ ἀπατώμενα λοιπὸν ἐπὶ ἐνδεκα ἡμέρας εἰς μητρη

τοῦ μακαρίτου βασιλέως τῆς Βαυαρίας οἱ μὲν ἄνδρες πενή-
φοροῦσιν ἐν τῷ Κεραμεικῷ, ὅπως ἐν ταῖς σίκογενείαις πε-
νῶνται οἱ Σεῖραι ἢ Σεῖξι εἴδεις ἀδελφοις ἢ εἴδεις ἀδελφαῖς· αἱ δὲ
γυναικες φοροῦσαι μέλανα σηρικὰ δὲν οὐ' ἀναγκασθῶσι νὰ
κλείσωσιν ἐν ταῖς θήραις αὐτῶν τὰ πολύτιμα κοσμήματα.
Κατὰ τὰς δέκα τελευταίας ἡμέρας ἢ μὲν στολὴ τῶν ἀνδρῶν
μένει ἀπαράλλακτος, ἢ δὲ τῶν γυναικῶν ἐπιδέχεται τὰ ὄλό-
λευκα ἢ λευκομέλανα ὑφάσματα, ἀπερ οὐδόλως ἀπαρέσκουσι
ταῖς φιλαρέσκοις.

— Χειμῶνες ἐν Παρισίοις. Οἱ ψυχρότατοι τῶν ἐν
Παρισίοις χειμώνων ἀπὸ ἐνὸς αἰῶνος καὶ ἐπέκεινα ἦσαν οἱ
εἴδη. Τῷ 1774 20 βαῖμοι ὑπὸ τὸ μηδενικόν. 18 βαῖμοι
καὶ ἥμισυς τῷ 1781 καὶ 1785. 18 βαῖμοι τῷ 1840 κατὰ
τὴν ἄφιξιν τῶν λειψάνων τοῦ Α' Ναπολέοντος. 16 βαῖμοι
τῷ 1798 καὶ 1830. 14 βαῖμοι καὶ ἥμισυς τῷ 1829 καὶ 1859.
13 βαῖμοι τῷ 1820 καὶ 1795. 12 βαῖμοι τῷ 1747 καὶ 1771.

Ἡ πρώτη παρὰ τοῖς Ιστορικοῖς ἀπαντωμένη μνεία περὶ
πήξεως τοῦ ποταμοῦ Σηκοάνα ἀνέρχεται μέχρι τοῦ 821 ἔτους
M. X. ὅπότε ἔμεινε πεπηγμένος ἐπὶ ἕνα μῆνα, ὅπως καὶ
κατὰ τοὺς χειμῶνας τῶν 1044, 1067, 1124, 1125, 1205,
1216, 1325. Ἐν ἔτει 1407 τοσοῦτον δρυμὸν ἐγένετο ψῦχος
ὅστε αἱ πλεῖσται τῶν ἀμπελῶν καὶ τὰ πλεῖστα τῶν ὄπωροφόρων
δένδρων κατεστράφησαν. Ἐν ἔτει 1420 ἔνεκα τοῦ βαρυ-
τάτου χειμῶνος ἐνέσκηψε λοιμὸς ὑφ' οὗ τὰ δύο τρίτα τῶν
κατοίκων ἀπώλοντο. Οἱ λύκοι εἰσερχόμενοι μέχρι τοῦ κέντρου
τῆς πόλεως κατεβίβωσκον τὰ πολυάριθμα πτώματα. Τῷ 1414
ὁ παγετὸς διέρκεσεν ἐπὶ τρεῖς ὅλοκλήρους μῆνας, ἀρξάμενος
ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου, τὸ δὲ χιῶν κατέπιπτε διηνεκῶς ἐπὶ
τεσσαράκοντα ἡμέρας.

Τοσοῦτον δριμὺς ὑπῆρξεν ὁ χειμὼν κατά τὸ ἔτος 1608, ὃστε ἀπὸ τῆς 31 Δεκεμβρίου αἱ καύσιμοι ὕλαι κατέστησαν σπανιώταται, καὶ μικρὸν δέμα· ξυλαρίων ἐπωλεῖτο ἀντὶ 35 σολδῶν, τιμὴ ὑπέρογχος κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχήν. Πολυάρισμα ποίμνια κατεστράφησαν ἐν τοῖς σταύλοις, ἐπίσης δὲ καὶ πάντα τὰ θηρεύσιμα ζῶα ἐν τοῖς ἀγροῖς καὶ τοῖς δάσεσι. Ὁ Σηκοάνας δὲ εἰς τοσοῦτον βάθιος ἐπάγη ὃστε βαρύταται ἄμαξαι διήρχοντο ἐπ' αὐτοῦ.

Τῷ 1683 πλεῖστοι ἄνθρωποι ἀπενίστησαν τὸν δριμυτάτου ψύχους, ὁ δὲ παγετὸς διήρκεσε τρεῖς ἑβδομάδας. Τῷ 1709 τὸ ὑπερβάλλον ψύχος ἐπέφερε λιμὸν ὑφ' οὗ πολλοὶ ἀπώλοντο. Τοιαύτη δὲ ἦν ἡ σπάνις τοῦ σίτου ὃστε ἐν Παρισίοις καὶ ἐν Βερσαλλίαις κατεσκευάζετο ἄρτος ἐκ βρώμης, ὃν πολλοὶ ἦγεμόνες καὶ πλούσιοι ἐτραγούν. Τῷ 1740 τὸ ψύχος ἐπέφερε καὶ πάλιν λιμόν, δι' ὃν κατὰ διαταγὴν τῆς Συγκλήτου ἐγένοντο δημόσιαι δεήσεις καὶ λιτανεῖαι, καὶ ἀς περιέφερον ἐν τῇ πόλει τὰ λείψανα τῆς Ἅγ. Γενοβέφης καὶ τοῦ Ἅγ. Μαρκέλλου. Τῷ 1768 οἱ κώδωνες τῶν ἐκκλησιῶν διερήραγησαν ὑπὸ τοῦ ψύχους. Ὁ κατὰ τὸ 1784 ἔτος γενόμενος χειμὼν ἤλλαξε τὴν ὅψιν τῶν Παρισίων. Ἡ συσσώρευσις τῶν χιόνων καὶ παγετῶν ἀπετελεῖ ἀνυπέρβλητα ἐμπόδια ἐν ταῖς ὁδοῖς. Ἐν τῇ γωνίᾳ τῆς ὁδοῦ Coq-Saint-Honoré ἤγειραν πυραμίδα ἐκ χιόνος εἰς τιμὴν τοῦ ΣΤ' Λουδοβίκου. Τὴν 30 Δεκεμβρίου 1788 τὸ θερμόμετρον κατέβη μέχρι 17 βαθμῶν καὶ $\frac{1}{4}$ ὑπὸ τὸ μηδενικόν, ὁ δὲ καλύπτων τὸν Σηκοάναν παγετὸς εἶχε πάχος 12 δακτύλων. Τέλος οἱ χειμῶνες τῶν 1790, 1810, 1811, 1812, 1814, 1820 καὶ 1848 ὑπῆρξαν δριμύτατοι, ὁ δὲ Σηκοάνας ἐπάγη, ὅπως καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτος 1868.

Ανακάλυψις γραφικής μηχανής. Πολλάκις λυπούνται τινες διὰ τὸ μονότονον τῆς παρὰ πᾶσιν ἦδη τοῖς Εὐρωπαϊκοῖς ἔνεσιν εἰσαχθείσης ἀγγλικῆς γραφῆς. Αλλὰ τὸ κακὸν γενήσεται ἔτι δεινότερον τοῦ λοιποῦ, μάλιστα διὰ τοὺς τερπομένους εἰς τὸ συλλέγειν αὐτόγραφα. Πρόσφατος ἐφεύρεσις γενομένη ὑπὸ τοῦ ἐξ Ἀλαβάμης τῶν Ἡνωμένων Πολιτεῶν Κ^ο Pratt οὐδὲ μεταμορφώσει διοσχερῶς τὸ ἀρχαῖον σύστημα τῆς γραφῆς. Προμηθευόμενος μικρὸν μηχανήν, ἥτις καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς ἐφεύρεσεως οὐχὶ ἀνωτέρῳ τῶν 50 φράγκων, καὶ μανιάνων τὰς κινήσεις εἶδους τινὸς κλειδοκυμβάλου, ἐξ οὗ ἡ μηχανὴ αὕτη σύγκειται, ὁ τυχὼν οὐδὲ γράφῃ τοσοῦτον ταχέως ὃσον οἱ στενογράφοι, καὶ μάλιστα γραφὴν εὐανάγνωστον. Αἱ ἀγγλικαὶ ἐφημερίδες, ἐξ ὧν ἀρυόμενα τὴν εἴδησιν ταύτην, βεβαιοῦσιν ὅτι τὸ πείραμα τῆς μηχανῆς ἐπέτυχε πληρέστατα ἐνώπιον τῆς ἐν Λονδίνῳ Ἐταιρείας τῶν Τεχνῶν.

Προσοχὴ εἰς τὰς οἰνονήκας! Αρτίως ἡ Χημεία ἀνεκάλυψεν αἰτίαν βλάβης τῶν ἐν φιάλαις οἴνων, ἄγνωστον μὲν μείνασσαν μέχρι τοῦδε, ἀλλὰ τὴν ὅποιαν εὔκόλως τοῦ λοιποῦ δύναται τις ν' ἀποφύγῃ. Η βλάβη αὕτη προήρχετο ἐκ τῆς κακῆς ποιότητος τῆς ὑδρίου τινῶν φιαλῶν.

Πάντες γνωρίζουσιν ὅτι ἡ ὕδρος κατασκευάζεται ἐκ τῆς σιλικίας τῆς περιεχομένης ἐν τῇ λευκῇ σίμῳ καὶ ἀλκαλεών, δηλαδὴ τῆς σόδας ἢ ποτάσσης. Η συγχώνευσις τῶν ὑλῶν τούτων γίνεται ἐντὸς κλιβάνων περιμακιομένων εἰς ὑψηλοτάτην περιμοκρασίαν. Ὅπερ ἡ δαπάνη τῆς καυσίμου ὑλῆς ἀποτελεῖ τὸ πλεῖον μέρος τῆς τιμῆς (τοῦ κύστου) τῆς ὑδρίου. Εάν ἔμως ἡ ποσότης τῶν ἀλκαλεών αὐξηθεῖ, ἡ χώνευσις ἀπαιτεῖ ὀλιγωτέρους μὲν ὄντακας καὶ ἐπομένως κανίσταται οἰκονομικωτέρα, ἀλλὰ τότε ἡ ὕδρος ἀλλοιούται καὶ κανίσταται κατά

τὸ μᾶλλον ἢ τὸν εὐδιάλυτος ἐν τῷ οἶνῳ, μάλιστα δὲ ὅταν
ἐπὶ πολὺν χρόνον ἔλιψη εἰς ἐπαφὴν μετὰ ὀξέων καὶ ιδίως τοῦ
τρυγικοῦ ὀξέος (acide tartrique) τοῦ ἐν τῷ οἴνῳ κυρίως
ἔμπειρεχομένου.

"Εμπορός τις τῶν Βουρδιγάλων (Bordeaux) παρετήρησεν
ἔσχάτως ὅτι ἡ οἶνος πολλῶν ἐκ τῶν φιαλῶν αὐτοῦ κατέστη
ἀμαυρά. Αἱ φιάλαι περιεῖχον οἶνον μεγάλης ἀξίας γενόμενον
ἄχρηστον πρὸς ἐκποίησιν. Ἐμπειρογνώμονες δὲ χημικοὶ ἐγνώ-
ρισαν ὅτι ἡ ἀλλοίωσις προήρχετο ἐκ τῶν φιαλῶν, ἐξ ουδε-
τερωνίστηκτος τοῦ οἴνου ὑπὸ τῶν ἀλκαλεων τῆς οἰνού. — Τὴν
τοιαύτην βλάβην εὔκόλως δύναται τις νὰ προλάβῃ, ἀρκεῖ πρὸς
τοῦτο ν' ἀναλύσῃ διὰ τινος ἀρμοδίου χημικοῦ ἐν δεῖγμα τῶν
φιαλῶν εἰς ἀς οὐδὲ θέση τὸν οἶνον.

Συγκόλλησις τοῦ λίθου καὶ τῆς πορσελάνης.
Ἡ ἐφημερὶς τῆς Τατρικῆς δίδει τὴν ἕξης μεσοδιον πρὸς
συγκόλλησιν τῆς πορσελάνης καὶ τοῦ λίθου, χρήσιμον βεβαίως
εἰς πολλὰς περιστάσεις ἐνεκα τῆς ἀπλότητος καὶ εὐκολίας
περὶ τὴν ἐφαρμογὴν αὐτῆς.

Δαμβάνομεν ἵχνους ὁλακόπους πυκνὴν διάλυσιν ἐντὸς οἶνος,
εἰς τὴν προσπίστημεν ὄλιγον οἰνόπνευμα καὶ κόμμι ἀμμονιακόν,
οὗτως ὥστε τὸ σύνολον ν' ἀποτελέσῃ ξύμην πολὺ ρευστήν.

Πρὸς χρῆσιν ἀλείφομεν αὐτὴν διὰ διυλίνης λαβῆς ἐπὶ τῶν
μερῶν ἀτινα θέλομεν νὰ συγκολλήσωμεν, θλίψομεν τὸ ἐπὶ
τοῦ ἀλλου καὶ ἀφίνομεν αὐτὰ πρὸς ξήρανσιν. Δυνάμενα δὲ
ν' ἀντικαταστήσωμεν τὸ ἀμμονιακὸν κόμμι διὰ ρητίνης
διαλελυμένης ἐντὸς τοῦ οἰνοπνεύματος.

Γιγαντιαῖον δένδρον. Ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Βικτωρίᾳ τῆς
Αὐστραλίας ἀνεκαλύφθη δένδρον ἔχον οἶψις 392 ποδῶν (α)

(α) Ὁ Ἀγγλικὸς ποὺς ισοδυναμεῖ πρὸς $30\frac{1}{2}$ ἑκατοστό μετρα.

ἡ 420 συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς κορυφῆς αὐτοῦ οἵτις
ἔσται αύτη ὑπὸ τῶν ἀνέμων. Τὸ δένδρον τοῦτο καλεῖται ὑπὸ^{τῶν} βιοτανικῶν εὐκάλυπτος ἀμυγδαλίνη. Ἡ γεγαντία
Οὐελλιγκτωνία τῆς Καλιφόρνιας ἔχουσα ὕψος 450 ποδῶν
εἶναι τὸ μόνον γνωστὸν δένδρον τὸ ὑπερέχον τὸ ἀνωτέρῳ κατὰ
τὸ μέγενός.

Εὑφορία κατὰ τὸ ἔτος 1868. Εὑάρεστοι πανταχόνειν
ἀφιενοῦνται εἰδήσεις περὶ τῆς συγκομιδῆς τοῦ παρόντος ἔτους.
Τὸν ἐξῆς δὲ περίεργον ὑπολογισμὸν ἐποίησεν εἰς τῶν πέριξ
τῶν Ἀνηγῶν οἰκούντων χωριών. Ἀνακαλύψας ἐν τῷ ἀγρῷ
αὐτοῦ στάχυν ἔχοντα 30 κλῶνας, ὃν ἔκαστος ἔφερε κατὰ
μέσον ὅρον 43 κόκκους σίτου, ὑπελόγισεν ὅτι ἀντὶ ἓνδες κόκκου
σπαρέντος ἔμελλε νὰ θερίσῃ 1290. Ἐὰν δὲ τοὺς αὐτοὺς
κόκκους ἐξακολουθῇ νὰ σπείρῃ καὶ κατὰ τὰ τρία ἐπόμενα
ἔτη θέλει συγκομίσει 2,769,228,810,000 κόκκους ίσωδυνα-
μοῦντας πρὸς 7,912,082 Κοιλὰ (λογιζόμενου ἔκαστου Κοιλοῦ
πρὸς 350,000 κόκκων), ποσότητα ἵκανὴν ἵνα διατίθεται ἐπὶ
9 μῆνας ὄλοντος τὸν πληθυσμὸν τῆς Ἑλλάδος. Ὁ ὑπο-
λογισμὸς οὗτος τοῦ "Ἑλληνος χωριοῦ" εἶναι μαθηματικώτατος,
ἀλλ' ὡς μὴ προπαρασκευάσῃ σιταπονήσκας, μὴ αἴφηται ψευσθῆ^{της}
τῆς ἐλπίδος.

Εὐεργετικὰ καταστήματα ἐν Παρισίοις. Ὁ ἀριθ-
μὸς συμπάντων τῶν ἐν Γαλλίᾳ εὐεργετικῶν καταστημάτων
(Bureaux de bienfaisance) ἡ γραφείων πρὸς διανομὴν συνδρο-
μῶν εἰς τοὺς πένητας ἦτο κατὰ τὸ ἔτος 1833 — 6,275· τῷ
1844 ἥδε της σειρᾶς εἰς 7,680 καὶ τῷ 1861 εἰς 11,578 ἦτοι
3,898 πλείονα ἡ κατὰ τὸ 1844, δραπέτερον ὅμως 3,549 κανότι
αἱ προσαρτηθεῖσαι ἐπαρχίαι Σαρδίας καὶ Νικαίας ἐκέ-
κτηντο 349.

Οι πόροι τῶν καταστημάτων τούτων ἦσαν τῷ μὲν 1844 $13\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια φράγκων, τῷ δὲ 1861, $33\frac{1}{2}$ ἑκατομμύρια ἥτοι πλέον τοῦ διπλασίου. Ἐνῷ δὲ ἐσχημάτισαν κατὰ τῷ 1861 ἀπονεματικὸν κεφάλαιον 7 ἑκατομμυρίων, συνέδραμον 1,159,540 ἄτομα ἀναλογοῦντα πρὸς τὰ 31% ἐπὶ τοῦ πληνευσμοῦ τῆς Γαλλίας καὶ εἰς 14 φράγκα καὶ 17 ἑκατοστὰ καθ' ἕκαστον ἄτομον λαβὸν συνδρομήν. Τὸ σύνολον τῶν προσόδων ἀπάντων τῶν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ἥτοι νοσοκομείων, ἀσύλων, ὁρφανιστροφείων καὶ εὑεργετικῶν γραφείων συνεποσοῦτο κατὰ τὸ αὐτὸν ἔτος εἰς 150,500,000 φράγκων.

Κατὰ τὸ ἔτος 1867 αἱ πρόσοδοι τῶν ἐν Παρισίοις φιλανθρωπικῶν καταστημάτων συνεποσοῦτο εἰς 26,000,000 φράγκων ἐνῷ τῷ 1866 εἰς μόνον 20 ἑκατ. Ὅστε αἱ ὑπέρ τῶν πτωχῶν συνδρομαὶ ηὔξησαν εἰς 6,000,000 φράγκων.

Αἱ ὑπὸ πλουσίων ἴδιωτῶν γενναῖαι ὑπέρ τῶν πενήτων συγεισφοραὶ εἰσιν ἄγνωστοι ἐν Γαλλίᾳ, ἐνῷ ἐν Ἀγγλίᾳ, ἐν Ελλάδι καὶ ἄλλαις χώραις μεγάλα καταβάλλουσιν οἱ πλούσιοι ποσὰ πρὸς περίσταλψιν τῶν ἐνδεῶν καὶ πασχόντων.

Πῶς ὁ ἄνθρωπος ἐργάζεται ὑπὸ τὸ ὕδωρ. Μεταξὺ τῶν μέσων ἀπερ ἡ τοῦ οἰκοδομεῖν τέχνη προσεκτήσατο ἀπὸ εἰκοσαετίας, οὐδεμία ἵσως εἶναι ἀνωτέρα τῆς χρήσεως τοῦ πεπιεσμένου ἀέρος. Δι’ αὐτοῦ κανίστανται δυναταὶ αἱ ἐν τῷ βυθῷ τῶν κυριάτων καὶ αὐτῶν τῶν ταχυρρόων ποταμῶν οἰκοδομαί.

Τὸ σύστημα τῆς διὰ πεπιεσμένου ἀέρος οἰκοδομῆς ἔχει ὅδέ πως. Εἰσάγεται ὑπὸ τὸ ὕδωρ μεγάλη σιδηρᾶ κιβωτὸς συγκοινωνοῦσα μετὰ τοῦ ἔξω ἀέρος δι’ ἓνδες ἢ πολλῶν πλατέων σωλήνων ἐν εἶδει καπνοδοχῶν, οἱ ἄνθρωποι εἰσέρχονται ἐν τῇ κιβωτῷ ταύτῃ ἀναπνέοντες διὰ τοῦ ὑπὸ πνευστικῆς μηχανῆς στελλομένου ἀέρος, ὅστις ἀπωνεῖ συγχρόνως καὶ τὰ

ἐν τῇ κιβωτῷ εἰσρέοντα ὕδατα, ἀνταλλασσόμενος κατὰ πᾶν τετράωρου διάστημα, καθαίρουσι τὴν κοίτην τοῦ ποταμοῦ καὶ παρασκευάζουσιν οὕτω τὸ στερεὸν ἔδαφος ἐφ' οὗ μέλλει νὰ θεμελιωθῇ τὸ οἰκοδόμημα. Ἡ κιβωτὸς κρατεῖται ὑπὸ τὸ ὕδωρ ἐξ τοῦ βάρους τῶν ὑλῶν, αἵτινες ἐπ' αὐτῆς ἐπικάθηγνται βαθύμηδὸν καταβυθίζονται αἵ ἀπὸ τῆς καθάρσεως περιτταὶ ὑλαί. Ἡ ἐσωτερικὴ ὑπηρεσία ἐνεργεῖται διὰ στερεῶν ἵκριωμάτων ἢ διὰ πλοίων.

— Ἐν τῇ πόλει Arles τῆς Γαλλίας κατεσκευάσθη γέφυρα διὰ τοῦ ἀνωτέρῳ συστήματος. Ἐκάστη τῶν καταβυθίσαται κιβωτῶν εἶχε βάρος 65—100 χιλιογράμμων, ἐκάστη δὲ στήλη τῆς γεφύρας ἐμβαδὸν 1200 ἢ 1300 κυβικῶν μέτρων.

— Μέσον τοῦ προφυλάττειν τὸ κρέας. — Ὑποδεικνύουσιν ἡμῖν, λέγει δὲ Ἐσπερινὸς Μηνύτωρ τῶν Ηαρισίων, μέσον τι πρὸς διατήρησιν τοῦ ἐκ τοῦ μακελείου ἐξερχομένου κρέατος, καὶ δημοσιεύομεν τὸ μέσον τοῦτο χάριν τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν, ἵδιως κατὰ τὴν παροῦσαν ἐποχὴν τοῦ καύσυνος. “Κόπτουσι τὸ κρέας εἰς τεμάχια δυγίζοντα 1 ἢ 2 χιλιόγραμμα τὸ πολύ· θέτουσι τὰ τεμάχια ταῦτα εἰς πήλινα ἢ ξύλινα ἀγγεῖα, κουκίζουσιν ἐπ' αὐτῶν ὅλας καὶ τὰ καλύπτουσι διὰ λεπτῆς κόνεως ἀνθεράκων. Διὰ τοῦ μέσου τούτου δύναται τις νὰ διατηρήσῃ πρόσφατον κρέας ὑπέρ τὰς δεκαπέντε ἡμέρας, ὅσος δηποτε καὶ ἀν ἢ δὲ καύσων. Μετὰ δύο ἑβδομάδας τὸ κρέας εἶναι τοσοῦτον τρυφερόν, ὅσον καὶ ὅταν ἐλήφθη ἐκ τοῦ μακελείου. Δὲν πρέπει δέ τις νὰ φοβηθῇ, ἐὰν θέλῃ νὰ ἐπιτύχῃ, βίπτων κόνιν ἀνθεράκων πάχους δύω ἢ τριῶν ἐκατοστομέτρων. Ἐνταῦθα πρόκειται πρὸ πάντων περὶ τῆς ἐνεργείας τῆς διανομῆς τοῦ ἀέρος, καὶ ἐφ' ὅσον ἢ στοιβὰς εἶναι πυκνοτέρα, τοσοῦτῷ γρηγορεύει καὶ ἐπὶ μᾶλλον.”